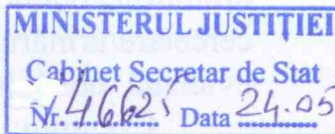

ASOCIAȚIA VICTIMELOR ACCIDENTELOR
DE CIRCULAȚIE

București, B-dul Regina Elisabeta nr. 61, ap. 2, Sector 5
office@avacromania.ro www.avacromania.ro

Nr. 29 din 24.05, 2018

Către,
Ministerul Justiției
domnului Tudorel TOADER, ministru

În atenția: domnului Nicolae Liviu POPA, secretar de stat

Ref: aspecte ce privesc calitatea actului de justiție din România, ce pot face obiectul studiului Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție prin Direcția de specialitate, Consiliului Superior al Magistraturii.

Acest memoriu a fost înaintat **Înaltei Curți de Casație și Justiție** și Consiliului Superior al Magistraturii.

Asociația Victimelor Accidentelor de Circulație - AVAC România, ca reprezentant al societății civile ce se implică în apărarea drepturilor fundamentale ale victimelor accidentelor de circulație, vă supune atenției anumite **Aspecte ce privesc calitatea actului de justiție din România**.

Esența acestui memoriu este extrasă din definiția "*Jus est ars boni et aequi*". Înțelegem astfel că judecătorul trebuie să fie nu numai un simplu intelectual, ci un om al cetății cu cel mai înalt grad de responsabilitate, ce transpune în opera sa judiciară *binele* și *echitatea*, asigură echilibrul social.

Analizând tot mai profund problemele legate de accidentele rutiere, atât sub aspectul *stabilirii răspunderii*, cât și a *întinderii despăgubirilor*, AVAC a sesizat o multitudine de aspecte cu grad mare de vulnerabilitate ce afectează în mod direct calitatea activității de desfășurare a justiției în România.

Cu privire la primul aspect și anume *stabilirea răspunderii*, întrucât sunt implicați mai mulți factori (organe de cercetare penală, procurori, experți, auditori/inspectori de siguranță rutieră, etc.) până ca dosarul să ajungă în instanță, ne propunem să vă prezentăm doar o scurtă trecere în revistă, urmând să îl detaliem într-un document viitor.

Precizăm totuși că ne preocupăm și am demarat discuții în vederea creșterii calității activității de cercetare penală (în primul rând cercetarea la fața locului)

astfel încât să ne asigurăm că cel/cei răspunzători de producerea accidentului vor fi identificați și sancționați corespunzător.

În prezent, deși există carențe majore ale infrastructurii rutiere, cu impact semnificativ în gradul de siguranță rutieră, persoanele ce au în administrare drumurile publice nu sunt găsite a fi răspunzătoare, întrucât în activitatea de cercetare/urmărire penală există carențe în instruire, de natură să scoată în evidență posibilă culpa a acestora.

Exemplu: lipsa indicatorului de "*presemnalizare trecere pietoni*" - cu indicator deteriorat și implicit puțin vizibil de "*trecere pietoni*" și *marcaj pietonal* ce nu îndeplinește condițiile tehnice de vizibilitate, în cazul unui accident produs noaptea în condiții de vizibilitate scăzută. Deși aceste premise conturează un silogism în care culpa șoferului este diminuată semnificativ, de cele mai multe ori singurul vinovat este considerat a fi conducătorul auto, întrucât din activitatea de cercetare penală nu rezultă aceste neconformități ale drumului public.

Cât privește al doilea obiectiv și anume *stabilirea despăgubirilor*, mai ales pentru vătămări corporale, constatăm că, deși ÎCCJ, preluând în mare parte din opera doctrinară franceză, stabilește vectorii necesari a fi urmați în problema evaluării daunelor morale, descriind suficient de convingător atât trauma, cât și durerea, acestea fiind aspectele de evidențiat în vederea stabilirii compensației necesară a fi acordată victimei, observăm cu dezamăgire că aceste noțiuni rămân goale de conținut în abordarea juridică a multor preinși specialiști în domeniu și mai ales, din păcate, în practica de zi cu zi a multor magistrați.

Subiectul stabilirii daunelor morale a devenit unul sensibil imediat după Revoluție, când legislația națională a intrat în normalitate și a făcut posibilă evaluarea și cuantificarea acestor prejudicii, odată și cu evoluția conceptului și a conținutului normelor privind RCA.

Deși au trecut mulți ani de la corectarea legislației, acest subiect a rămas sensibil și a generat și generează încă o multitudine de comentarii, în mare parte lipsite de un minim fundament, dar care influențează semnificativ deciziile magistraților și mai ales soarta victimelor acestor accidente.

Neexistând criterii prestabilite de evaluare, întrucât infinita variabilitate individuală impune analiza punctuală, și nu generală, "șablonară", a cauzelor ce implică valorificarea dreptului la viață, rolul judecătorului devine deosebit de important, întrucât acest magistrat este singurul în măsură să cântărească și să stabilească întinderea acestor prejudicii. Pe umerii magistratului apasă în acest moment, în egală măsură o responsabilitate, dar și obligația de a manifesta o conduită ireproșabilă, ușor de înțeles și de urmărit de justițiabili.

Nu poți lua decizii în astfel de cauze decât dacă ai un minim de implicare în a înțelege ce anume trebuie compensat și cum trebuie cântărit, astfel încât să păstrezi un echilibru în ceea ce privește respectarea unor principii de bază în

